

شعر حیدربابایه سلام شهریار

حیدربابایه سلام (به فارسی: سلام بر حیدربابا) که اغلب به صورت کوتاه حیدر بابا نامیده می‌شود، نام منظومه‌ای به ترکی آذربایجانی از استاد محمدحسین شهریار است. شهریار در این اثر از دوران کودکی خود در خشکناپ، که در پای کوهی به نام حیدربابا قرار دارد یاد می‌کند. او کوه کوچک حیدر بابا را مورد خطاب قرار داده و توصیف گیرائی از طبیعت و مردمان آن سامان به دست می‌دهد و گاه احساس خود از اوضاع گذشته و حال را با زبان ساده و بی تکلف و نزدیک به زبان عامه مردم بیان می‌کند.

حیدربابا نام کوهی در زادگاه استاد محمد حسین بهجتی تبریزی ملقب به شهریار است. منظومه «حیدربابایه سلام» نخستین بار در سال ۱۳۳۲ منتشر شد و از آن زمان تا کنون به زبانهای مختلفی ترجمه شده است. حیدربابا سندی زنده است، و پرده ای رنگین و برجسته از زندگی در روستا را نشان میدهد. مضمون اغلب بندهای آن شایسته ترسیم و نقاشی است زیرا از طبیعت جاندار سرچشمه می گیرد. قلب پاک و انسان دوست شهریار بر صحنه ها نور می ریزد و خوانندگان شعرش را به گذشته های دور میبرد. نیمی از این منظومه نامنامه و یادواره است که شاعر در آن از خویشان و آشنایان و مردم زادگاه خود و حتی چشمه ها و زمینها و صخره های اطراف خشکناپ نام میبرد و هر یک را در شعر خود جاودانگی می بخشد. اگر چه امکان دستیابی به منظومه در وبگاههای مختلفی فراهم است، ولی بگذار من نیز بعنوان تحفه ای ارزشمند آن را به خوانندگان وبلاگ خودم تقدیم کنم. این شما و این استاد شهریار...

